Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 1. februára 2017 *

„Mimozmluvná zodpovednosť — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota na rozhodnutie — Osobitné okolnosti veci — Význam sporu — Zložitosť sporu — Správanie účastníkov konania a výskyt prekážok v konaní — Absencia neodôvodneného obdobia nečinnosti“

Vo veci T-725/14,

Aalberts Industries NV, so sídlom v Utrechte (Holandsko), v zastúpení: R. Wesseling a M. Tuurenhout, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej únii, v zastúpení: Súdny dvor Európskej únie, v zastúpení: pôvodne A. Placco, neskôr J. Inghelram a E. Beysen, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: S. Noë, P. van Nuffel a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na základe článku 268 ZFEÚ na dosiahnutie náhrady škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu dĺžky konania pred Všeobecným súdom vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia I. Labucka, E. Bieliūnas (spravodajca), V. Kreuschitz a I. S. Forrester,

tajomník: A. Lamote, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. júla 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. decembra 2006 žalobkyňa Aalberts Industries NV spolu so spoločnosťami Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (ďalej len „Simplex“) a Acquatis France SAS, neskôr Comap SA (ďalej len „Acquatis“) podala žalobu proti rozhodnutiu Komisie K(2006) 4180 z 20. septembra 2006 týkajúcemu sa konania podľa článku [101 ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F-1/38.121 – Tvarovky) (ďalej len „rozhodnutie K(2006) 4180“). Tieto spoločnosti v žalobe v podstate navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil toto rozhodnutie, alebo subsidiárne, aby znížil výšku pokuty, ktorá im bola uložená uvedeným rozhodnutím.

2 Rozsudkom z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114), Všeobecný súd zrušil článok 1 rozhodnutia K(2006) 4180, v ktorom Európska komisia konštatovala, že spoločnosti uvedené v bode 1 vyššie sa podieľali na porušení článku 101 ZFEÚ v období od 25. júna 2003 do 1. apríla 2004. Všeobecný súd taktiež zrušil článok 2 písm. a) uvedeného rozhodnutia. Komisia v tomto ustanovení uložila žalobkyni spoločne a nerozdielne s jej dcérskymi spoločnosťami Simplex a Acquatis pokutu vo výške 100,80 milióna eur. Nakoniec Všeobecný súd zrušil článok 2 písm. b) bod 2 rozhodnutia K(2006) 4180, podľa ktorého boli spoločnosti Simplex a Acquatis spoločne a nerozdielne zodpovedné za zaplatenie sumy vo výške 2,04 milióna eura.

3 Návrhom podaným 6. júna 2011 sa Komisia odvolala proti rozsudku z 24. marca 2011, Alberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114).

4 Súdny dvor rozsudkom zo 4. júla 2013, Komisia/Aalberts Industries a i. (C-287/11 P, EU:C:2013:445), toto odvolanie zamietol.

Konanie a návrhy účastníkov konania

5 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. októbra 2014 žalobkyňa podala túto žalobu proti Európskej únii zastúpenej Súdnym dvorom Európskej únie alebo Komisiou.

6 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 17. novembra 2014 a 17. decembra 2014 Komisia a Súdny dvor Európskej únie vzniesli námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.

7 Uznesením z 13. februára 2015, Aalberts Industries/Európska únia (T-725/14, neuverejnený, EU:T:2015:107), Všeobecný súd jednak zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Súdnym dvorom Európskej únie a jednak zamietol žalobu v rozsahu, v akom smerovala proti Únii zastúpenej Komisiou.

8 Návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 19. marca 2015 Súdny dvor Európskej únie podal odvolanie, zapísané pod číslom C-132/15 P, proti uzneseniu z 13. februára 2015, Aalberts Industries/Európska únia (T-725/14, neuverejnené, EU:T:2015:107).

9 Uznesením zo 14. apríla 2015 predseda tretej komory Všeobecného súdu na návrh Súdneho dvora Európskej únie prerušil konanie v tejto veci až do vydania rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa končí konanie vo veci C-132/15 P, Súdny dvor/Aalberts Industries.

10 Uznesením z 18. decembra 2015, Súdny dvor/Aalberts Industries (C-132/15 P, neuverejnené, EU:C:2015:858), bola vec vymazaná z registra Súdneho dvora.

11 Po opätovnom začatí konania v tejto veci Komisia podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. januára 2016 požiadala o vstup do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Súdneho dvora Európskej únie.

12 Dňa 16. februára 2016 Súdny dvor Európskej únie predložil vyjadrenie k žalobe.

13 Dňa 17. februára 2016 Všeobecný súd postúpil túto vec tretej rozšírenej komore.

14 Dňa 2. marca 2016 Všeobecný súd rozhodol, že druhá výmena vyjadrení nie je potrebná. Okrem toho v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu tento súd vyzval Súdny dvor Európskej únie, aby uviedol, či si vyžiadal a získal súhlas žalobkýň vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114) (ďalej len „vec T-385/06“), a Komisie, aby mohol predložiť určité dokumenty, ktoré sú uvedené v prílohách vyjadrenia k žalobe a ktoré súviseli s vecou T-385/06.

15 Uznesením z 15. marca 2016, Aalberts Industries/Európska únia (T-725/14, neuverejnené, EU:T:2016:208), predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Komisie na jej vstup do konania ako vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov Súdneho dvora Európskej únie a spresnil, že Komisia má práva, ktoré sú stanovené v článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.

16 Dňa 18. marca 2016 Súdny dvor Európskej únie odpovedal na otázku spomenutú v bode 14 vyššie. Súdny dvor navrhol, aby Všeobecný súd zohľadnil, že v prvom rade nemusel žiadať a získať súhlas žalobkyne a Komisie, aby mohol predložiť dokumenty súvisiace s vecou T-385/06, a subsidiárne, že tento súhlas bol daný žalobkyňou a Komisiou implicitne. Súdny dvor Európskej únie tiež subsidiárne žiadal, aby sa s jeho odpoveďou zaobchádzalo ako s návrhom na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorého cieľom je, aby Všeobecný súd v rámci tejto žaloby nariadil predloženie dokumentov tvoriacich spis vo veci T-385/06 a predovšetkým dokumentov priložených k vyjadreniu k žalobe.

17 Dňa 4. apríla 2016 predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu rozhodol po prvé vyradiť zo spisu dokumenty, ktoré boli uvedené v prílohách vyjadrenia k žalobe predloženého v tejto veci a ktoré súviseli s vecou T-385/06. Toto rozhodnutie bolo odôvodnené skutočnosťou, že Súdny dvor Európskej únie si jednak nevyžiadal ani nezískal súhlas účastníkov konania vo veci T-385/06 na to, aby mohol predložiť uvedené dokumenty, a jednak nepožiadal o prístup k spisu v uvedenej veci podľa článku 38 ods. 2 rokovacieho poriadku. Po druhé predseda tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu rozhodol podľa článku 88 ods. 3 rokovacieho poriadku vyzvať žalobkyňu, aby zaujala stanovisko k návrhu na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktoré bolo predložené subsidiárne Súdnym dvorom Európskej únie v jeho odpovedi z 18. marca 2016 spomenutej v bode 16 vyššie.

18 Dňa 20. apríla 2016 žalobkyňa navrhla Všeobecnému súdu, aby zamietol návrh na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorý bol predložený Súdnym dvorom Európskej únie.

19 Dňa 11. mája 2016 Všeobecný súd konštatoval, že príprava a vedenie tejto veci vyžadujú z hľadiska jej predmetu, aby mal k dispozícii spis vo veci T-385/06. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku tak Všeobecný súd rozhodol vložiť do spisu v tejto veci spis vo veci T-385/06.

20 Dňa 17. júna 2016 Súdny dvor Európskej únie požiadal o doručenie spisu vo veci T-385/06.

21 Dňa 29. júna 2016 Všeobecný súd vyzval žalobkyňu o predloženie dokumentu.

22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 19. júla 2016.

23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zaviazal Európsku úniu zastúpenú Súdnym dvorom Európskej únie na náhradu škody, ktorá jej vznikla z dôvodu neprimeranej dĺžky konania pred Všeobecným súdom, a presnejšie, aby jej zaplatil:

— sumu vo výške 1 014 863 eur z dôvodu majetkovej ujmy a sumu vo výške 5 040 000 eur z dôvodu nemajetkovej ujmy alebo sumu, ktorú určí Všeobecný súd podľa spravodlivosti,

— kompenzačné úroky dlžné z týchto súm od 13. januára 2010 do dňa vyhlásenia rozsudku v konaní začatom na základe tejto žaloby, ktoré sú vypočítané podľa sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre základné refinančné operácie, uplatniteľnej počas tohto obdobia, zvýšenej o dva body, alebo podľa sadzby stanovenej Všeobecným súdom podľa spravodlivosti,

— zaviazal Úniu zastúpenú Súdnym dvorom Európskej únie na náhradu trov konania.

24 Súdny dvor Európskej únie podporovaný Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol návrh na náhradu škody ako nedôvodný,

— subsidiárne zamietol návrh na náhradu údajnej majetkovej ujmy ako nedôvodný a priznal žalobkyni náhradu za údajnú nemajetkovú ujmu v maximálnej výške 5 000 eur,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

25 Podľa článku 340 druhého odseku ZFEÚ v prípade mimozmluvnej zodpovednosti Únia, v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.

26 Podľa ustálenej judikatúry z článku 340 druhého odseku ZFEÚ vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie a výkon práva na náhradu spôsobenej škody sú podmienené súčasným splnením niekoľkých podmienok týkajúcich sa protiprávnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi konaním a uvádzanou škodou (rozsudky z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, EU:C:1982:318, bod 16, a z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 106).

27 Žalobkyňa žiada o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela z dôvodu porušenia požiadaviek súvisiacich s dodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie veci (ďalej len „primeraná lehota na rozhodnutie“) vo veci T-385/06.

28 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že konanie vo veci T-385/06 trvalo 4 roky a 3 mesiace a že preskúmanie tejto veci bolo „pozastavené“ na obdobie viac ako 2 rokov a 2 mesiacov. Domnieva sa, že úlohou Všeobecného súdu nie je posúdiť, aká mala byť primeraná lehota na rozhodnutie v tejto veci. Zdôrazňuje, že treba posúdiť len, či bola dĺžka konania neprimeraná, keďže trvalo viac ako 3 roky. V tejto súvislosti spresňuje, že vzhľadom na okolnosti vo veci samej lehota na rozhodnutie vo veci T-385/06 nemohla presiahnuť 3 roky.

29 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že v prípade sporu o existenciu porušenia pravidiel hospodárskej súťaže základná požiadavka právnej istoty, z ktorej musia mať prospech hospodárske subjekty, rovnako ako aj cieľ zabezpečiť, aby na vnútornom trhu nebola skresľovaná hospodárska súťaž, odôvodňujú, aby

jej žaloba bola skúmaná s náležitou starostlivosťou a v čo najkratšej primeranej lehote. Žalobkyňa taktiež uvádza, že pokuta, ktorá jej bola uložená rozhodnutím K(2006) 4180 vo výške viac ako 100 miliónov eur, spôsobila zlú reklamu, ktorá sa preniesla na burzový kurz jej akcií a na posúdenie finančných analýz. Dodáva, že jej povesť u jej klientov bola poškodená rozhodnutím K(2006) 4180, ktorým jej bola nesprávne uložená pokuta a ktoré bolo nakoniec zrušené Všeobecným súdom.

30 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že dĺžku konania vo veci T-385/06 nemožno odôvodniť žiadnou osobitnou okolnosťou tejto veci. Dĺžku konania totiž nemožno odôvodniť zložitosťou veci T-385/06. Okrem toho túto dĺžku neodôvodňuje správanie účastníkov konania, keďže písomná časť konania vo veci T-385/06 bola ukončená 10 mesiacov po podaní návrhu.

31 Súdny dvor Európskej únie spochybňuje tieto tvrdenia.

32 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že článok 47 druhý odsek Charty základných práv Európskej únie stanovuje okrem iného, že „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom“.

33 Takéto právo, ktorého existencia ako všeobecnej zásady práva Únie bola potvrdená pred nadobudnutím platnosti Charty základných práv, bolo uznané za uplatniteľné v rámci žaloby proti rozhodnutiu Komisie (pozri rozsudok zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, bod 178 a citovanú judikatúru).

34 V prejednávanej veci treba konštatovať, že vo veci T-385/06 bol návrh zaslaný faxom do kancelárie Všeobecného súdu 14. decembra 2006 a originál tohto návrhu bol uvedenej kancelárii doručený 21. decembra 2006. Navyše konanie vo veci T-385/06 bolo ukončené 24. marca 2011, kedy bol vyhlásený rozsudok Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114). Dĺžka konania v tejto veci, ktorá bola viac ako 4 roky a 3 mesiace, je tak na prvý pohľad veľmi dlhá.

35 Treba však uviesť, že primeranosť lehoty na rozhodnutie sa musí posudzovať v závislosti od osobitných okolností každej veci a najmä v závislosti od významu sporu pre dotknutú osobu, zložitosti veci a od správania žalobcu a príslušných orgánov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 29, a z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 212).

36 Bolo takisto spresnené, že správanie „účastníkov konania“ a výskyt prekážok v konaní patria medzi viaceré okolnosti, na ktoré je na účely posúdenia primeranosti lehoty na rozhodnutie potrebné brať ohľad (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, body 181 a 184).

37 Zoznam relevantných kritérií nie je vyčerpávajúci a posúdenie primeranosti uvedenej lehoty nevyžaduje systematické preskúmanie okolností prípadu vo vzťahu ku každému z nich, pokiaľ sa dĺžka konania javí odôvodnená aspoň vo vzťahu k jednému z nich. Z tohto dôvodu možno zložitosť veci alebo správanie žalobcu, ktoré predstavuje spomaľovanie konania, uznať ako odôvodnenie na prvý pohľad príliš dlhej lehoty (pozri rozsudok zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, bod 182 a citovanú judikatúru).

38 Z toho vyplýva, že primeranosť lehoty nemôže byť preskúmaná s ohľadom na presnú maximálnu hranicu určenú abstraktným spôsobom, ale musí byť posúdená v každej prejednávanej veci v závislosti od predmetných okolností (rozsudky z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 192, a z 28. februára 2013, Réexamen Arango Jaramillo a i./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, bod 29).

39 V prejednávanej veci je preto potrebné posúdiť, či osobitné okolnosti veci T-385/06 umožňujú odôvodniť dĺžku konania v uvedenej veci. Na tieto účely treba preskúmať po prvé význam sporu pre žalobkyňu, po druhé zložitosť veci T-385/06, po tretie vplyv správania účastníkov konania a výskyt prekážok v konaní, po štvrté prípadnú existenciu neodôvodneného obdobia nečinnosti pri riešení veci T-385/06.

O význame veci T-385/06 pre žalobkyňu

40 Treba pripomenúť, že v prípade sporu súvisiaceho s existenciou porušenia pravidiel hospodárskej súťaže základná požiadavka právnej istoty, ktorá musí platiť v prípade hospodárskych subjektov, rovnako ako aj cieľ zabezpečiť, aby na vnútornom trhu nebola skreslená hospodárska súťaž, sú v podstatnom záujme nielen samotného žalobcu a jeho konkurentov, ale takisto aj v záujme tretích osôb, z dôvodu veľkého počtu dotknutých osôb a finančných záujmov, ktoré sú v hre (rozsudok zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, EU:C:2009:456, bod 186).

41 V prejednávanej veci treba uviesť, že v rozhodnutí K(2006) 4180 Komisia konštatovala, že žalobkyňa sa podieľala na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení článku 101 ZFEÚ od 25. júna 2003 do 1. apríla 2004. V tomto rozhodnutí Komisia následne uložila žalobkyni pokutu vo výške 100,80 milióna eur, spoločne a nerozdielne so spoločnosťami Aquatis a Simplex vo výške 55,15 milióna eur, z dôvodu, že vytvorila hospodársku jednotku s týmito dvomi spoločnosťami.

42 Z tohto vyplýva, že existoval skutočný význam veci T-385/06 pre žalobkyňu.

O zložitosti veci T-385/06

43 V prvom rade treba zdôrazniť, že žaloba podaná žalobkyňou vo veci T-385/06 vyžadovala podrobné preskúmanie skutkových okolností a početných právnych otázok.

44 V tomto ohľade treba na úvod spresniť, že v rozhodnutí K(2006) 4180 Komisia konštatovala, že tridsať spoločností patriacich pod jedenásť skupín sa podieľalo na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení článku 101 ZFEÚ a od 1. januára 1994 na porušení článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa zúčastnili na súbore dohôd a zosúladených postupov na trhu s medenými tvarovkami a tvarovkami zo zliatin medi spočívajúcom v určovaní cien, zostavovaní cenníkov, v dohodách o zľavách a rabatoch a mechanizmoch zvyšovania cien, v rozdelení vnútroštátnych trhov a zákazníkov a vo výmene ďalších obchodných informácií. Navyše Komisia uložila žalobkyni pokutu za to, že sa dopustila tohto porušenia od 25. júna 2003 do 1. apríla 2004.

45 Ďalej žalobkyňa pri podaní žaloby vo svojom sprievodnom liste odôvodnila dĺžku tejto žaloby okrem iného skutočnosťou, že Komisia potrebovala 220 strán vo svojom rozhodnutí, ktorým uložila pokutu, na popísanie a analýzu všetkých skutkových okolností. V tom istom liste žalobkyňa vysvetlila, že na rozdiel od väčšiny vecí týkajúcich sa hospodárskej súťaže, ktoré boli podané v tom istom období, namietala proti všetkým aspektom rozhodnutia K(2006) 4180.

46 Okrem toho prílohy žaloby obsahovali viac ako 750 strán, z ktorých 220 strán preberalo rozhodnutie K(2006) 4180. Komisia pripojila k svojmu vyjadreniu k žalobe viac ako 120 strán príloh. K replike bolo pripojených viac ako 160 strán príloh.

47 Nakoniec, vo veci T-385/06 žalobkyňa uviedla päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod bol založený na protiprávnosti pripísania zodpovednosti za porušenie žalobkyni ako materskej spoločnosti. Druhý žalobný dôvod bol založený na neexistencii porušenia článku 101 ZFEÚ. Tretí žalobný dôvod bol založený na neúčasti na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušení. Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002

o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) a usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3). Piaty žalobný dôvod bol založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a článku 2 nariadenia č. 1/2003 z dôvodu, že Komisia porušila zásadu rovnosti zbraní.

48 Žaloba podaná v rámci veci T-385/06 tak vyžadovala podrobné preskúmanie viacerých zložitých skutkových okolností, ktoré z časti predchádzali obdobiu porušovania vytýkanému žalobkyni v rozhodnutí K(2006) 4180. Okrem toho určité žalobné dôvody uvedené v tejto veci vyvolávali citlivé právne otázky súvisiace okrem iného s pojmom jediné, komplexné a nepretržité porušenie.

49 V druhom rade treba zdôrazniť, že z hľadiska predložených návrhov a žalobných dôvodov uvedených vo veci T-385/06 táto vec súvisela s deviatimi ďalšími žalobami, ktoré boli podané proti rozhodnutiu K(2006) 4180 v decembri 2006 vo viacerých jazykoch konania.

50 Vo veci T-385/06 a vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 24. marca 2011, IMI a i./Komisia (T-378/06, neuverejnený, EU:T:2011:109), Acquatis a Simplex navrhli zrušenie článku 2 písm. b) bodu 2 rozhodnutia K(2006) 4180, ktorým im bola spoločne a nerozdielne uložená pokuta vo výške 2,04 milióna eura. Táto okolnosť viedla Komisiu k vzneseniu námietky prekážky začatého konania v každej z týchto vecí. Všeobecný súd námietke vyhovel a návrh na zrušenie článku 2 písm. b) bodu 2 rozhodnutia K(2006) 4180 bol vyhlásený za neprípustný v rozsudku z 24. marca 2011, IMI a i./Komisia (T-378/06, neuverejnený, EU:T:2011:109). Naopak, Všeobecný súd zrušil článok 2 písm. b) bod 2 rozhodnutia K(2006) 4180 v rozsudku z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114).

51 Navyše žalobkyňa v rámci svojho štvrtého žalobného dôvodu vo veci T-385/06 týkajúceho sa výšky pokuty vytýkala chybu vo výpočte, ktorá súvisela so žalobou podanou v rámci veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 24. marca 2011, IMI a i./Komisia (T-378/06, neuverejnený, EU:T:2011:109). Žalobkyňa vytýkala Komisii, že dvakrát pripísala spoločnostiam Acquatis a Simplex veľmi závažnú povahu porušenia, ako vyplýva z článku 2 písm. a) a b) rozhodnutia K(2006) 4180.

52 Okrem toho, stále v rámci štvrtého žalobného dôvodu týkajúceho sa výšky pokuty, žalobkyňa uviedla porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, pokiaľ ide o určenie rozsahu relevantného geografického trhu, porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia pri zaradení účastníkov kartelu do troch kategórií na základe ich príslušných trhových podielov a porušenie zásady proporcionality pri posúdení podielov na trhu, ktoré mala. Tieto otázky mali teda veľmi úzku súvislosť so situáciou iných adresátov rozhodnutia K(2006) 4180 na trhu a v dôsledku toho s deviatimi ďalšími žalobami podanými proti tomuto rozhodnutiu. Okrem toho v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania prijatého vo veci T-385/06 a súvisiaceho s tvrdením predloženým žalobkyňou v rámci jej štvrtého žalobného dôvodu bola Komisia vyzvaná v novembri 2009, aby predložila v nedôvernom znení tabuľku, ktorá bola uvedená v prílohe rozhodnutia K(2006) 4180, ako aj údaje, z ktorých vychádzala pri vyhotovovaní tejto tabuľky.

53 Napokon v rámci svojho piateho žalobného dôvodu žalobkyňa uviedla nedostatok objektivity a nestrannosti Komisie, ako aj prenesenie dôkazného bremena, pokiaľ ide o vyhlásenia žiadateľov o zhovievavosť.

54 Riešenie veci T-385/06 sa tak vyznačovalo určitou zložitosťou z dôvodu, že vyžadovalo súbežné preskúmanie deviatich ďalších žalôb podaných vo viacerých jazykoch konania proti rozhodnutiu K(2006) 4180.

55 Z toho vyplýva, že vec T-385/06 vykazovala zvýšený stupeň zložitosti z hľadiska skutkových a právnych okolností žaloby podanej v tejto veci a z hľadiska počtu súbežných žalôb, ktoré boli podané proti rozhodnutiu K(2006) 4180.

O správaní účastníkov konania a výskyte prekážok v konaní vo veci T-385/06

56 Na jednej strane treba zdôrazniť, že žaloba podaná žalobkyňou 14. decembra 2006 vo veci T-385/06 obsahovala 75 strán.

57 Všeobecný súd však vyzval žalobkyňu, aby predložila skrátenú verziu pôvodnej verzie žaloby z dôvodu, že táto posledná uvedená prekročila počet strán stanovený v praktických pokynoch Súdu prvého stupňa účastníkom konania zo 14. marca 2002 (Ú. v. ES L 87, 2002, s. 48, ďalej len „praktické pokyny účastníkom konania“), t. j. 50 strán.

58 Žalobkyňa predložila skrátenú verziu pôvodnej žaloby až 13. februára 2007 a Komisii bola doručená táto skrátená verzia. Okrem toho k tejto skrátenej verzii bol priložený list, v ktorom žalobkyňa spresnila, že počet strán skrátenej verzie, t. j. 65 strán, opäť prekročil hranicu 50 strán stanovenú v praktických pokynoch účastníkom konania.

59 Na druhej strane, pokiaľ ide o konanie Komisie, treba uviesť, že po tom, ako bola zamietnutá jej žiadosť o predĺženie lehoty, podala táto inštitúcia 3. mája 2007 svoje vyjadrenie k žalobe, ktoré obsahovalo 66 strán. Komisia spresnila v liste, ktorý bol priložený k jej vyjadreniu k žalobe, že dĺžka tohto vyjadrenia bola dôsledkom dĺžky žaloby.

60 Treba tiež uviesť, že listom z 3. júla 2007 Komisia požiadala Všeobecný súd o predĺženie lehoty na podanie dupliky, pôvodne stanovenej na 10. augusta 2007, do 28. septembra 2007. Táto žiadosť bola odôvodnená nasledujúcimi dôvodmi. Po prvé Komisia pripomenula, že vec T-385/06 patrila do skupiny desiatich žalôb podaných proti rozhodnutiu K(2006) 4180 v troch rôznych jazykoch, čo vyžadovalo koordinačné práce. Po druhé v piatich z desiatich predmetných vecí žalobcovia požiadali o predĺženie lehoty na podanie svojej repliky a získali ho, čo malo dva následky: Komisii bolo 3. júla 2007 postúpených len päť replík a lehota na podanie dupliky vo veciach, ktoré boli predmetom predĺženia, uplynula v auguste alebo v septembri 2007. Po tretie Komisia uviedla potrebu zabezpečenia koherencie svojich duplík. Po štvrté Komisia zdôraznila, že Všeobecný súd už povolil predĺženie lehoty v štyroch súvisiacich veciach.

61 Tajomník Všeobecného súdu tak listami z 10. júla 2007 informoval účastníkov konania, že rozhodnutím predsedu komory bola lehota na podanie dupliky predĺžená do 28. septembra 2007. Komisia následne podala dupliku 27. septembra 2007 v jazyku konania. Komisia v sprievodnom liste spresnila, že počet strán dupliky len mierne prekročil dĺžku stanovenú v praktických pokynoch účastníkom konania, čo bolo zapríčinené predovšetkým dĺžkou repliky a nepresnosťami, ktoré obsahovala.

62 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vo veci T-385/06 správanie účastníkov konania prispelo k celkovej dĺžke konania.

O údajnej existencii neodôvodneného obdobia nečinnosti vo veci T-385/06

63 V prvom rade treba uviesť, že vo veci T-385/06 uplynulo obdobie 2 rokov a 1 mesiaca, t. j. 25 mesiacov, od ukončenia písomnej časti konania podaním dupliky Komisiou 27. septembra 2007 do začatia ústnej časti konania 28. októbra 2009.

64 Počas tohto obdobia sa pristúpilo okrem iného k syntéze tvrdení účastníkov konania, príprave vecí, skutkovej a právnej analýze sporov a príprave ústnej časti konania.

65 Navyše treba pripomenúť, že vec T-385/06 sa týkala žaloby podanej proti rozhodnutiu Komisie týkajúcemu sa konania podľa článku 101 ZFEÚ.

66 Žaloby týkajúce sa uplatnenia práva hospodárskej súťaže Komisiou, ako je žaloba podaná vo veci T-385/06, tak predstavujú vyšší stupeň zložitosti ako iné druhy vecí, okrem iného vzhľadom na dĺžku napadnutého rozhodnutia, veľkosť spisu a potrebu vykonať podrobné preskúmanie viacerých zložitých skutkových okolností, ktoré sú často veľmi komplexné z hľadiska času a priestoru.

67 Obdobie 15 mesiacov od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania tak v zásade predstavuje primeranú lehotu na riešenie vecí, ktoré sa týkajú uplatnenia práva hospodárskej súťaže, ako je vec T-385/06.

68 Okrem toho je potrebné zohľadniť okolnosť, že proti rozhodnutiu K(2006) 4180 boli podané viaceré žaloby.

69 Žaloby podané proti tomu istému rozhodnutiu prijatému Komisiou uplatňujúcou právo hospodárskej súťaže Únie v zásade vyžadujú súbežné riešenie, a to vrátane prípadu, že tieto žaloby nie sú spojené. Toto súbežné riešenie je okrem iného odôvodnené zložitosťou uvedených žalôb, ako aj potrebou zabezpečiť koherenciu v analýze týchto rozsudkov a v odpovedi, ktorú treba poskytnúť.

70 Súbežné riešenie súvisiacich vecí môže odôvodniť predĺženie lehoty od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania o obdobie jedného mesiaca za každú dodatočnú súvisiacu vec.

71 V prejednávanej veci bolo proti rozhodnutiu K(2006) 4180 podaných desať žalôb v troch rôznych jazykoch konania.

72 Za týchto podmienok bolo predĺženie konania o 9 mesiacov vo veci T-385/06 odôvodnené riešením deviatich ďalších vecí týkajúcich sa žalôb podaných proti rozhodnutiu K(2006) 4180.

73 V dôsledku toho treba konštatovať, že obdobie 24 mesiacov (15 mesiacov a 9 mesiacov) od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania bolo pre riešenie veci T-385/06 v zásade primerané.

74 Napokon je potrebné uviesť, že ako vyplýva z bodov 43 až 48 vyššie, žaloba podaná vo veci T-385/06 spochybňovala všetky aspekty rozhodnutia K(2006) 4180 týkajúceho sa žalobkyne a vyvolávala zložité skutkové a právne otázky, ktoré museli byť analyzované v celom rozsahu pred začatím ústnej časti konania. Navyše vyjadrenia podané účastníkmi konania boli obzvlášť dlhé a boli k nim pripojené rozsiahle prílohy, ktoré museli byť predmetom podrobného preskúmania a overenia pred začatím ústnej časti konania, okrem iného na účely posúdenia ich dôkaznej hodnoty a úplného objasnenia predmetných skutkových okolností. Okrem toho, ako vyplýva z bodov 49 až 54 vyššie, medzi vecou T-385/06 a deviatimi ďalšími žalobami podanými proti tomuto rozhodnutiu vo viacerých rôznych jazykoch existovala úzka spojitosť. Navyše Komisia potrebovala relatívne dlhý čas na podanie dupliky v znení pracovného jazyka Súdneho dvora Európskej únie.

75 Objektívne okolnosti tak umožňujú odôvodniť predĺženie lehoty od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania vo veci T-385/06 minimálne o jeden mesiac.

76 V dôsledku toho treba konštatovať, že z lehoty 25 mesiacov, ktorá uplynula od ukončenia písomnej časti konania do začatia ústnej časti konania vo veci T-385/06, nevyplýva žiadne neodôvodnené obdobie nečinnosti pri riešení uvedenej veci.

77 V druhom rade žalobkyňa neuvádza existenciu neodôvodnenej lehoty na rozhodnutie na jednej strane od podania žaloby do dátumu podania dupliky a na strane druhej od začatia ústnej časti konania do vyhlásenia rozsudku z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114).

78 V každom prípade treba po prvé zdôrazniť, že obdobie, ktoré oddeľovalo podanie žaloby od podania dupliky, je odôvodnené správaním účastníkov konania, ako aj zložitosťou veci T-385/06. Po druhé obdobie, ktorá oddeľovalo začatie ústnej časti konania od vyhlásenia rozsudku z 24. marca 2011, Aalberts Industries a i./Komisia (T-385/06, EU:T:2011:114), je možné odôvodniť skutkovou a právnou zložitosťou tejto veci.

79 Z toho vyplýva, že celková dĺžka konania vo veci T-385/06 je odôvodnená vzhľadom na osobitné okolnosti uvedenej veci a najmä skutkovú a právnu zložitosť tejto veci, správanie účastníkov konania a neexistenciu neodôvodneného obdobia nečinnosti počas všetkých častí konania v tejto veci.

80 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba vo veci T-385/06 vylúčiť existenciu porušenia článku 47 druhého odseku Charty základných práv, a presnejšie, nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie v tejto veci.

81 Podľa ustálenej judikatúry, ak jedna z podmienok založenia mimozmluvnej zodpovednosti Únie nie je splnená, musí byť žaloba zamietnutá v celom rozsahu, pričom nie je potrebné skúmať ostatné podmienky uvedenej zodpovednosti (rozsudok zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo, C-104/97 P, EU:C:1999:498, bod 65; pozri v tomto zmysle aj rozsudok z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, EU:C:1994:329, bod 81).

82 Žaloba preto musí byť v celom rozsahu zamietnutá.

O trovách

83 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

84 V uznesení z 13. februára 2015, Aalberts Industries/Európska únia (T-725/14, neuverejnené, EU:T:2015:107), bola námietka neprípustnosti predložená Súdnym dvorom Európskej únie zamietnutá a o trovách konania sa malo v tejto súvislosti rozhodnúť neskôr. Treba preto uložiť povinnosť Únii zastúpenej Súdnym dvorom Európskej únie znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou v súvislosti s námietkou neprípustnosti, ktorá bola predložená Súdnym dvorom Európskej únie a viedla k vydaniu uznesenia z 13. februára 2015, Aalberts Industries/Európska únia (T-725/14, neuverejnené, EU:T:2015:107).

85 Naopak, keďže žalobkyňa nemala úspech, pokiaľ ide o všetky jej návrhy vo veci samej, je potrebné uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Úniou zastúpenou Súdnym dvorom Európskej únie v súlade s jeho návrhmi.

86 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Je teda opodstatnené rozhodnúť, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Európska únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené spoločnosťou Aalberts Industries NV, pokiaľ ide o námietku neprípustnosti, ktorá bola predložená Súdnym dvorom Európskej únie a viedla k vydaniu uznesenia z 13. februára 2015, Aalberts Industries/Európska únia (T-725/14, neuverejnené, EU:T:2015:107).**

3. **Aalberts Industries znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Úniou zastúpenou Súdnym dvorom Európskej únie súvisiace so žalobou, ktorá viedla k tomuto rozsudku.**

4. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Papasavvas Labucka Bieliūnas

Kreuschitz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. februára 2017.

Forrester Podpisy